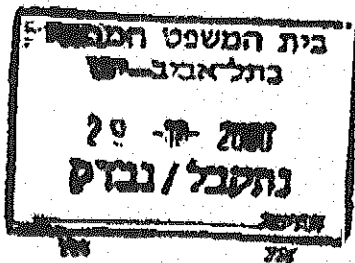

40329

תפ 00

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

מדינת ישראל

המאשימה:

- נגד -

מגדי בן נאג'י אבו-גזר

הנאשם:

יליד 1979 ת.ז. 800377483

מעזה

עתה במעצר מיום: 21/10/00

כתב אישום

א. העובדות:

1. בתאריך 9/10/00, ביום הכיפורים, בשעה 02:30 או בסמוך לכך, נפגש הנאשם עם מוחמד אבו ריזק (להלן: "מוחמד"). הנאשם ומוחמד הלכו בצוותא ברחוב יהושוע בן נון 13 ברמלה, התקרבו לבית כנסת "תפארת ציון" ולהלן: "בית הכנסת"), והחליטו להציתו.
2. מוחמד ניסה לפתוח את חלון בית הכנסת ומשכשול בכך, הלכו הנאשם ומוחמד לעבר התריס, הדליקו סמרטוט באמצעות מצת שהיה ברשותם (להלן: "המצת"), והחדירו את הסמרטוט הבווער אל בין שלבי התריס.
3. בעקבות מעשי מוחמד והנאשם, אחזה אש בבית הכנסת וגרמה לנוקים כבדים בעזרת הנשים ובמטבחון.
4. מיד לאחר המתואר לעיל, יצאו הנאשם ומוחמד מבית הכנסת, והתקרבו למשאית מ.ר 23-153-00 (להלן: "המשאית") אשר חנתה ברחוב יהושוע בן נון ברמלה בסמוך לבית הכנסת, והחליטו להציתה.
5. מוחמד והנאשם הדליקו באמצעות המצת יריעת ברזנט אשר כיסתה את המטען שנשאה המשאית. בשל מעשיהם של הנאשם ומוחמד, האש התפשטה וגרמה לנוקים למטען המשאית. השניים נמלטו מחמקום.

6. במעשיהם אלה, שילחו הנאשם ומוחמד אש במזיד בבית הכנסת ובמשאית שהם רכוש לא להם.

ג. הוראות החיקוק לפיהן מואשם הנאשם:

1. הצתה- עבירה לפי סעיף 448 (א) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

ג. עדי התביעה:

1. פטמה אבו- גזר, יהושוע בן נון 3, רמלה.
2. צוער זוהר שקר, תחנת רמלה.
3. סנא עוראבי, מרדכי היהודי 13, רמלה.
4. עיזידון קורדי, משה רבנו 13, רמלה.
5. המכונה "עומר סעדי", יוזמן באמצעות משרת רמלה.
6. פקד זיו שגיב, משטרת רמלה.
7. סמי אלחטיב, מיכה 10, רמלה.
8. ברוך אשרף, יהושוע בן נון 13, רמלה.
9. צבי ביליצית, שדרות ירושלים 1, לוד.
10. הממונה על המוצגים בתחנת רמלה שיבוא עימו מוצג 1087/00 של פ.א. 7314/00.
11. עבדאללה אבו- קישק, סגן מנהל לשכת משרד הפנים ברמלה (תעודת עובד ציבור- לא להזמין).
12. רס"ל לאור סער, תחנת רמלה.
13. אריה משה, מעבדה נידת לזירת העבירה (לא להזמין).
14. ורד לובשיץ, מעבדה לזיהוי ט"א, מז"פ מטא"ר חוות דעת- לא להזמין).
15. "פרוטוקולי" שירותי תמלול.
16. רס"ל אשר בן ששון, תחנת רמלה.
17. חוות דעת מומחה שריפות.
18. אריק מולכו, תחנת רמלה.
19. רס"ר אבי ניר, תחנת רמלה (תצלומים- לא להזמין).
20. רשף פוני ציון, איגוד ערים לשירותי כבאות אזור אילון.
21. יגאל עזרא- קצין מיעוטים שפלה.
22. מריס אבו ריזק- משה רבנו 8 רמלה.

מעין בן-ארן, עו"ד
סגן לפרקליט מחוז מרכז

תל-אביב, כ"ו בתשרי תשס"א
25 באוקטובר 2000

פמ"מ: פ/6810/00
פ.א. 1-7314/00 רמלה
ב.מ. 162004

פרטי מעצר ושחרור

הנאשם נעצר בתאריך 12/10/00 מעצרו הוארך ומסתיים ביום 29/10/00

הודעה לנאשם

הנאשם יכול לבקש שימונה לו סגור ציבורי אם מתקיים בו אחד התנאים לזכאות נאשם לייצוג המנויים בסעיף 18(א) לחוק הסנגוריה הציבורית, תשנ"ו - 1995.

בתי המשפט

ת"פ 040329/00

בית המשפט המחוזי תל אביב - יפו

תאריך: 07/05/2001

בפני כב' השופט שלי טימן

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אבישר

נגד

הנאשם

מגדי בן נאגי אבו-גזר
ע"י ב"כ עו"ד ברזילי

נוכחים: ב"כ הצדדים
הנאשם הובא ע"י הליווי

פרוטוקול

1 ב"כ התביעה: אבקש לתקן בפרוטוקול, המוצג ת/18 הודעתו של מוחמד אבו ריזק, נרשם בטעות
2 ת/17.

החלטה

כמבוקש.

6 ניתנה היום, י"ד באייר תשס"א, (7 במאי 2001), במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.

7 _____
שלי טימן, שופט

9 ב"כ התביעה: בהסכמה נגיש את קלטת הוידאו בין העד אבו ריזק לבין אמו וכן גם תמלול אותה
10 קלטת. מוסכם שאם יהיו לסנגור טענות לגבי התמלול, יוכל לטעון אותן.
11 סנגור: מסכים.

החלטה

13 הקלטת מתקבלת ת/19א'. התמלול ת/19ב'.

14 ניתנה היום, י"ד באייר תשס"א, (7 במאי 2001), במעמד ב"כ הצדדים והנאשם

15 _____
שלי טימן, שופט

בתי המשפט

בית המשפט המחוזי תל אביב - יפו

ת"פ 040329/00

תאריך: 07/05/2001

בפני כב' השופט שלי טימן

1 ב"כ התביעה: באשר לעד מוחמד אבו ריזק, נגיש את כתב האישום ואת הפרוטוקולים שהיו בפני
2 השופט כספי.

3 סנגור: מסכים.

4 נתקבל וסומן ת/20

5 ב"כ התביעה: לגבי השיחות שהוקלטו בין המדובב לבין העד מוחמד אבו ריזק, אנחנו ערכנו מספר
6 תמלולים וגם חברי ערך מספר תמלולים ונגיש את התמלולים, גם שלנו וגם של הסנגור.
7

8 התמלול של הפרקליטות מתקבל ומסומן ת/21א'.

9 התמלול של ההגנה מתקבל ומסומן ת/21ב'.

10
11 סנגור: היה צריך להגיע היום עד התביעה האחרון שהוא המדובב, וחברתי פנתה אלי בימים
12 האחרונים לשקול את עצם העדתו, והיום בבקר שקלתי את הנושא והחלטנו לקדם ולייעל את
13 הנושא המשפטי ולוותר על העדות שלו היום. תהיה לנו מחלוקת משפטית לגבי קבילות של
14 האמרות של אותו מדובב וחברתי טען את טענותיה המשפטיות ואני אטען את טענותי, ונבקש כי
15 החלטה תינתן לפני פרשת ההגנה, כי אם אדוני לא יקבל את הטענות, נטען שאין להשיב על
16 האשמה, וחברתי אמרה שאם הקבילות של ההודעות תיפסל הפרקליטות תשקול שנית את
17 עמדתה.

18 ב"כ התביעה: אם הקבילות של ההודעות יפסל, אנחנו נשקול את עמדתנו באשר להמשך המשפט.

19 סנגור: כאמור, יחליט ביהמ"ש, בתום הטיעון, אם הודעותיו של המדובב, כפי שנמסרו במשטרה,
20 הן קבילות, ולצורך זה אבקש לטעון כי אינן קבילות. אותן הודעות שהמדובב עצמו רשם במשטרה
21 בפני חוקר הן למעשה עדות שמיעה, במקרה שלנו כנגד הנאשם שכאן. הן יכולות להיות קבילות
22 כנגד הנאשם מוחמד אבו ריזק במשפטו שלו. בענין זה אני מפנה לפסק הדין המוביל בתחום הזה

23 שקבע את ההלכה והשאלה שנדונה היא בע"פ 4004/93 יעקובוביץ נ' מ"י, פ"ד נ' (1) 133, ובו
24 למעשה היתה מחלוקת בין השופטים מצא, שטרסברג כהן וקדמי, שם נקבע כי למעשה אמרות
25 שאינן מוקלטות ומוסרטות, כמו במקרה שלנו, הרי אותו פרט מהותי שהתביעה כאן רוצה
26 להסתמך

27 עליו לא הוקלט ולא הוסרט ואינני יודע את הסיבה. מבחינתנו, לאור פסה"ד הזה, זו עדות שמיעה,
28 ואני מפנה לעמ' הרלוונטי בפסק הדין בעמ' 171 וכן 5 עמודים אחרונים של אותו פסי"ד יעקובוביץ.

29 אני מפנה לש' 4 לגבי נ/50, שם אומר השופט מצא שזו אינה ראויה להתקבל. במקרה שלנו התביעה
30 רוצה בהודאת המדובב מוחמד אבו ריזק, להשתמש בה כנגד הנאשם שבפנינו. השופט מצא מנתח
31

בתי המשפט

בית המשפט המחוזי תל אביב - יפו

ת"פ 040329/00

תאריך: 07/05/2001

בפני כב' השופט שלי טימן

1 את פסי"ד טובול לגבי ההרחבה שניתנה בפסיקה, ואומר יחד עם זאת שיתר הרחבה, כמו אם יקבלו
2 את אותה אמרה, תפגע בהגנתו של אותו מערער והיא אינה קבילה.
3 לאחר מכן, אותו שופט נכבד, קדמי, שהיה פה דעת מיעוט, בבשי"פ 5246/96 פנחס אוחנה נ' מ"י, דן
4 באותה סוגיה של הודאת מדובב בפני אחר כנגד נאשם אחר, ומאמץ את דעת הרוב בפסי"ד
5 יעקובוביץ ומחליט להצטרף להלכת יעקובוביץ (עמ' 3 להחלטה) וקובע באותו מקרה כי גם שם
6 אמרת המדובב אינה קבילה, והיא עדות שמיעה, ולאור זאת קובע כי אין ראיות לכאורה כנגד אותו
7 עורר ומחליט לשחררו לחלופת מעצר, כך שלדעתנו ההלכה היא די ברורה במקרה הזה.
8 במקרה שלנו ישנן 3 הודאות של מוחמד אבו ריזק בפני מדובב, ואם אני טוען לגבי קבילות אני
9 אטען לגבי שלושתן. במקרה זה, לאור הלכת יעקובוביץ, אין לקבל את הודאות המדובב, שחברתי
10 רוצה הכניס לביהמ"ש, וזאת מהנימוקים המפורטים בפסיקה, ובמיוחד כאשר מדובר בעדות
11 שמיעה והיא לא קבילה.

12 ב"ב התביעה: ישנן 5 הודעות שנגבו מהמדובב, נגבו כל בקר כשהמדובב מספר על השיחות שהיו
13 לו יום קודם עם העד מוחמד אבו ריזק. ההודעה האחרונה מ 22.10 היא בעצם השלמה לדברי
14 המדובב, מהודעה קודמת מ 21.10, ולמעשה זוהי ההודעה היחידה שמבחינת הזמנים יש בה ריחוק
15 של יותר ממספר שעות, כאשר הקודמות נגבו מהעד שעות ספורות קודם לכן. ההודעה מ 21
16 לאוקי היתה מיד, וב- 22 לאוקטובר זו הודעת השלמה. אנחנו סבורים כי למען ההגנות ולענין סדר
17 ההתפתחויות של הדברים עם המדובב, יש להגיש את כולן. נבקש לעשות שימוש בהודעות המדובב
18 לפי סעיף 10א' לפק' הראיות. התביעה תבקש להעדיף את אמרות מוחמד אבו ריזק מחוץ לבית
19 המשפט על פני עדותו בפני בית המשפט. נבקש לראות באמרות המדובב האלה כאמרה בכתב.
20 בפסק דין יעקובוביץ דובר בסיטואציה דומה שם היו מואשמים אב ובן שישבו ביחד, והיתה אמרה
21 שהתייחסה לאב. מדובר באמרה שהתייחסה לדברים שלא נקלטו בסרט ההקלטה. כפי שכבר ציין
22 חברי, בבית המשפט העליון נחלקו הדעות, ואנו סבורים, למרות שלכאורה יש שם הכרעה בפסק
23 הדין, יש מקום לבחון את השאלה במקרה שלפנינו, לגופו של ענין. הכרעה בשאלה הזו, כפי שעולה
24 מפסי"ד יעקובוביץ, כלל לא נדרשה באותו ענין. לשיטת שלושת השופטים שישבו בדין, היה מקום
25 להרשיע את האב על סמך הראיות שהובאו בפני בית המשפט, גם בלי האמרה הזאת שהיתה שנויה
26 במחלוקת, ואני מפנה בענין זה לפסק דינו של כב' השופט מצא, לסעיף 6 בפסה"ד ולפסקה 4
27 (ציטוט)... דהיינו ההכרעה למעשה, לגופו של ענין, לא נדרשה.
28 לא יהיה מופרך לומר שהדברים נאמרו כמעט באגב אורחא, ולכן לא נסגרה הדלת ויש מקום לבחון
29

בתי המשפט

ת"פ 040329/00

בית המשפט המחוזי תל אביב - יפו

תאריך: 07/05/2001

בפני כב' השופט שלי טימן

1 את השאלה הזאת מחדש. בשני דברים אין מחלוקת במקרה שלפנינו, והם שאם המדובר היה
 2 רושם את ההודעות בעצמו, לא היינו בבעיה שאנו נמצאים בה, כלומר אם המדובר היה רושם
 3 במקום השוטר שרשם מפיו, לא היתה בעיה. דבר שני הוא שהעד מוחמד אבו ריזק בעצם אמר את
 4 הדברים למדובר, והעד בעצם אישר את זה כאן בביהמ"ש. נוצר פה איזה שהוא מצב אבסורדי, כי
 5 אם המדובר היה רושם את האמרות בכתב ידו, והעד היה עומד פה בביהמ"ש ומכחיש, הייתי
 6 יכולה לעשות שימוש באמרות המדובר והייתי יכולה להסתמך על הדברים שאמר מחוץ לכתלי בית
 7 המשפט, אבל אנו במצב הפוך, העד מאשר שרשם את הדברים אלא שנרשמו בכתב ידו של השוטר
 8 ששמע זאת מפיו, ולכן לכאורה יש לנו בעיה של קבילות.
 9 בפס"ד טובול, המנחה בנושא אמרות חוץ של עד, ושם התקבלו זכ"דים שרשמו שוטרים לאחר
 10 ששוחחו עם עדה, וזה תיעד את מה ששוחחו. ביהמ"ש נתן פרשנות מרחיבה לגבי אמרה בכתב
 11 שנתן עד, וביהמ"ש העליון בחר לעשות זאת משום שהנטיה היא לעבור למבחנים של משקל ולא
 12 למבחנים של קבילות, ובבסיס ההכרעה באותו פס"ד היה רצון שלא לפסול ראיות על הסף, כלומר
 13 להעביר את שיקול הדעת לביהמ"ש להכריע בכל מקרה, מהו המשקל שיש לתת לאותה ראיה
 14 ששנויה במחלוקת. גם בפס"ד טובול וגם בפס"ד יעקובוביץ מודגש שהתכלית של דרישת הכתב זה
 15 להבטיח את שימורה של האמרה, זאת אומרת שיובטח שאמרה שמובאת כראיה זו אכן אותה
 16 אמרה שהעד נתן בשעתו מחוץ לכתלי ביהמ"ש. במקרה שלנו, בדיוק כמו בפס"ד טובול, העד אישר
 17 שהוא אמר את הדברים, וכך גם אותה עדה בפס"ד טובול, ובעצם במקרה שלנו, כמו בפס"ד טובול
 18 מוסר החשש שהדברים שנמצאים והועלו על הכתב, שהם לא מהימנים, זאת אומרת אין לנו בעיה
 19 של מהימנות, וכל החשש הזה בעצם הוסר. גם בפס"ד יעקובוביץ, הסיבה שבשלה מבקשים לפסול
 20 את האמרה, קשורה למהימנות הדיווח, וזה נאמר ברחל בתך הקטנה, וזה כאשר ניתן לסמוך על
 21 הדיווח כאשר היו בדרך לרישום בכתב, מספר חוליות, והסיבות האלה לא רלוונטיות במקרה שלנו.
 22 דווקא האבסורד שנוצר במקרה שלנו, שתרף העובדה שהוכח שאמרות נאמרו, ורק משום שקיימת
 23 עוד איזה חוליה בדרך שזה אותו שוטר שרשם את ההודעה, ולא ניתן לכן לקבל את האמרה,
 24 האבסורד הזה מלמד כמה רצוי להעביר משקל הכובד מהקבילות למשקל.
 25 אנו מציעים לביהמ"ש לקבוע שלא מספר חוליות בשרשרת זה מה שקובע, אלא שכל מקרה צריך
 26 להבדק לגופו, וכשאין מחלוקת בשאלה אם הדברים אכן נאמרו, אז לא רלוונטית השאלה כמה
 27 חוליות עברו בדרך אל הכתב. יש להעניק לבית המשפט את שיקול הדעת לבדוק כל מקרה לגופו.
 28 לשיטתנו אין בפסיקת ביהמ"ש העליון כדי לחסום את דרכו של בימ"ש זה לקבל את האמרות,
 29 ההכרעה לא ניתנה באותו פס"ד יעקובוביץ, לגופו של ענין.
 30 על סמך בדיקה שעשיתי בפסיקה, השאלה לא הועלתה שוב בפני הרכב של בית משפט עליון, למעט
 31 אותו בש"פ שהגיש חברי, ששם כבי' השוט קדמי קובע שכל עוד לא הוכרעה הסוגיה לגופה, לא

בתי המשפט

ת"פ 040329/00

בית המשפט המחוזי תל אביב - יפו

תאריך: 07/05/2001

בפני כב' השופט שלי טימן

1 יהיה זה נכון לחרוץ את גורל הבקשה למעצר. כבי' השופט קדמי חוזר שוב על עמדתו ועדיין איתן
2 בדעתו שאין שום סיבה שלא לקבל את האמרות. יתרה מכך, הוא עושה שימוש בכך וקובע שיש
3 ראיות לכאורה לצורך שחרור בערובה. לאור זאת אנו מבקשים להגיש את 5 האמרות לפי סעיף
4 10א' לפקודת הראיות.

5
6 סנגור: חברתי אומרת שאם המדובר היה רושם לבד את האמרות שלו היה ניתן לקבלן, וגם כך
7 אומר ביהמ"ש העליון, ואומרת חברתי שבחקירת מוחמד אבו ריזק הוא אישר שאמר את מה
8 שאמר, וחברתי רוצה להכניס הרבה דברים שלא נשאלו, כך שאם זה יתקבל, יוכנסו הרבה דברים
9 שמוחמד אבו ריזק לא נשאל ולא אישר בחקירה.

החלטה

10
11 1. כפי שעשה הסנגור בפתח דבריו, אני רואה חובה לעצמי להקדים ולציין את האוירה
12 הטובה שמשרים התובעת המלומדת והסנגור המלומד, על הדיון. גישתם עניינית
13 ומקצועית, ואף שמדובר בתיק פלילי, בזכויות של נאשם ובעבירה נטענת שיש להעניש
14 עליה אם תוכח אשמתו של נאשם, אע"ז לומר שאני נהנה מאופן החקירה ומהטיעונים
15 ומודה על כך לצדדים.

16
17 2. לגוף הענין, מדובר בתיק של הצתה, שהנאשם מכחיש מכל וכל מעורבות בה, אולם עומדת
18 כנגדו עדותו הנטענת של שותפו לדבר עבירה. אותו שותף - אבו ריזק שמו - הודה
19 בביצועה של העבירה, בפני מותב אחר של בית משפט זה, ודינו נגזר. משכך - הובא אל
20 ביהמ"ש כדי להעיד כנגד הנאשם שבפני, אולם הכחיש מכל וכל כל קשר של הנאשם
21 למעשה הנטען, ואמר שהיה לבדו.
22 התביעה הכללית סבורה, ובמידה רבה של אחריות ובצדק, כי בלעדי אותה תוספת נדרשת
23 לעדותו של אבו ריזק בביהמ"ש, שבה הודה כי ציין באוזניו של מדובר שהוכנס לתאו, כי
24 הנאשם שבפני השתתף יחד אתו במעשה העבירה, אולם טען שאמר את הדברים סתם כך
25 ואינם אמת, לא תוכל התביעה להוכיח מעבר לכל ספק סביר, ועל פי הקריטריונים
26 הנוקשים הנדרשים להעדפת אמרתו של עד על פי סעיף 10א' לפקודת הראיות את
27 אשמתו של הנאשם שלפני.
28
29
30

בתי המשפט

בית המשפט המחוזי תל אביב - יפו

ת"פ 040329/00

בפני כב' השופט שלי טימן

תאריך: 07/05/2001

3. מדובר אם כן, בכמה התבטאויות בודדות של אותו אבו רזק, בפני המדובב שהוכנס לתאן, שאין להן זכר בהקלטה שהותקנה בתא בו שהו, כפי שהדברים קורים כמעט מדי יום. רוצה לומר, שדווקא הדברים החשובים יותר לתביעה, שיש בהם כדי להפליל את הנאשם הזה, לא נקלטו על ידי מכשירי ההקלטה והאזנה, ואין לתביעה דרך אחרת אלא להסתמך על הודעותיו של אותו מדובב, כפי שנרשמו בידי השוטרים, שעות אחדות במקרה אחד, ויום וחצי לאחר מכן במקרה השני, ובהן אותן אמירות מפלילות ששמו מאבו רזק על מעורבות הנאשם.
- וכדי להבהיר את היחס שבין היש והאין - מדובר בשתי אמירות שלא נקלטו, והן חלק זעיר מאוד מתוך אוסף של 5 אמרות של אותו מדובב, שנרשמו מפיו מדי יום ביומו, ובהן עמודים אחדים.
4. מטבע הדברים, סומך הסנגור את בקשתו, בנוגע לאי קבילותן של אותן אמרות, על פסק הדין בענין יצחק ודורון יעקובוביץ בע"פ 4004/93, פ"ד נ' (1) 133. לכאורה עסקו שופטי ההרכב, באותו פסק דין באותה בעיה ממש, אלא שעל דעת הפרקליטת המלומדת, אין מדובר בהלכה שיצאה מבית המשט העליון ומשנה את זו שנתקבלה בהלכת טובול המפורסמת, בהרכב של חמישה שופטים, אלא באמירה שלא היה בה צורך אופרטיבי בענין יעקובוביץ, משום ששם ניתן היה להרשיע על סמך ראיות אחרות.
- התובעת המלומדת נזהרת מאד שלא לקרוא למה שנפסק שם, אמרת אגב, אולם היא טוענת שאין זו הכרעה שהיא בגדר הלכה וחייבת, כפי דעתו של מי שהיה באותו הרכב, בדעת מיעוט, כב' השופט קדמי, שעודנו סבור (כפי שהתבטא בבש"פ 5264/96) כי לשיטתו:
- "כל עוד סוגיה זו לא הוכרעה לגופה בבית משפט זה, לא יהיה זה נכון לחרוץ על פיה את גורל הבקשה לשלילת חרותו של הנאשם".
5. כיוון שאין זו הלכה מחייבת, מבקשת ממני הפרקליטה המלומדת, להתייחס לרציו העומד מאחורי כל אותן החלטות, ולמגמה - הידועה לכל - של בית המשפט העליון - להסיט את עיקר הכובד משאלת קבילותן של ראיות לשאלת משקלן.
- אין חולק, טוענת התובעת, כי אילו נרשמו הדברים, בתיק שלפני, על ידי המדובב עצמו, ולא על ידי השוטר ששמע מפיו את מה שסיפר - היתה הראיה הזו קבילה, משום שמדובר

בתי המשפט

בית המשפט המחוזי תל אביב - יפו

ת"פ 040329/00

תאריך: 07/05/2001

בפני כב' השופט שלי טימן

1 היה בראיה בכתב, וגם היתה "נחסכת" אותה חוליה נוספת של מישהו ששמע מפי
2 מישהו אחר באופן המרחיק את מה שנרשם מהמקור, כפי שקבע כב' השופט מצא, בדעת
3 רוב בעמ' 173-174 לפסק הדין בענין יעקובוביץ. אוסיף לטיעונה זה כי מה שהטריד את
4 כב' השופט מצא כי

5 "ריבוי חוליות בשרשרת התייעוד של האמרה עתיד להרבות דאגה. הדרך העולה
6 היא כי הדברים המועברים מפה לאוזן עלולים להשתבש, ואני תוהה: היכן
7 הגבול וכלום הכלי השלישי הוא, בהכרח, החוליה האחרונה בשרשרת?...
8 מן הראוי לזכור שהסעיף 10א' אינו מכיר בקבילות אמרת חוץ של עד, אלא אם
9 נתנה על ידי העד בכתב... בהלכת טובול הורחב גדרו של ההיתר, ומגדר זו אין,
10 לדעתי, לחרוג".

11 אני מסכים בכל לב עם התובעת, שהדברים שנאמרו בפסק הדין יעקובוביץ, לא נצרכו
12 לגופו של ענין באותו מקרה, אולם כולנו (לרבות כב' השופט קדמי, שהיה בדעת מיעוט, או
13 בדעת יחיד, כדבריו), מתייחסים אליהם כאל אמירה חשובה, שהשופטים ביקשו באופן
14 מכוון להתייחס אליה, במסגרת הדיון החוזר ונשנה בנושא אמרות חוץ של עדים. אני
15 מסכים עם התובעת גם בכך שעל פי הגיונם הטכני של הדברים נוצר מצב אבסורדי שעל
16 פיו - אילו היה המדובר רושם את הדברים כמו ידיו, היתה הבעיה נפתרת, והאמרות היו
17 נעשות קבילות, אף שמדובר בדברים שיצאו מפיו לאוזני השוטר, שעות אחדות לאחר
18 מעשה, וסביר להניח שהמדובר היה חוזר עליהם בבית המשפט, אילו נחקר.
19 אולם מה שמטריד אותי - הקטן - איננו הענין הטכני. הרחבתה של ההלכה בענין
20 קבילותה של אמרת חוץ על פי סעיף 10א' - חיונית מאד מאד להגברת הפשע, משום
21 ריבויים של נאשמים ועדים החוזרים בהם מדברים שאמרו במשטרה. זהו כלי חשוב מאד,
22 שבלעדיו היו יוצאים עבריינים רבים לחופשי, אף שביצעו את מעשי העבירה.

23 אהיה גם האחרון לפסול ראייה או לקבל אותה רק בגלל ענין טכני כזה או אחר, וכבר
24 אמרתי שאני מסכים עם חוסר ההגיון שבאבחנה בין הרישום לבין האמירה, אף כי
25 במקרים אחרים, ולא בניסיונות המקרה שכאן, יתכן שמעבר הזמן או קשיי שפה ותרגום,
26 או התלהבות יתר של שוטר או קונספציה שהוא שרוי בה, עלולים לעשות את החוליה
27 הנוספת הזאת - קריטית.

28
29
30 6. מה שמדאיג אותי הוא אכן משקלם של דברים. לא בכדי מנסה המשטרה שוב ושוב
31 להקליט את מה שאומרים אותם עדים, בכל האמצעים העומדים לרשותה, ובאורח פלא

בתי המשפט

בית המשפט המחוזי תל אביב - יפו

ת"פ 040329/00

בפני כב' השופט שלי טימן

תאריך: 07/05/2001

1 (ואם עובדות המערכות הטכניות כראות), אין אלה מצליחות לקלוט את מה שאומר
 2 אחר-כך המדובר, והמשטרה נאלצת להסתפק בדברים שהוא מספר לשוטר או אפילו
 3 מספר אותם בביהמ"ש. בין אם מדובר בהזרמתם המכוונת של דברים או בלחישות או
 4 בסימני ידיים שלא נקלטו, ובין מכל סיבה אחרת.
 5 במקרה כזה תלוי גורלו של נאשם, שאת אשמתו יש להוכיח מעבר לכל ספק סביר, במידת
 6 המהימנות שרוחש בית המשפט לאותו מדובר, על פי התרשמותו ממנו כי אכן שמע את
 7 הדברים מאותו עד, או שותף לדבר עבירה המכחיש שאמר אותם, וכשהדברים נרשמים על
 8 ידי שוטר, מפיו של אותו מדובר.
 9 אע"ז להביע דעתי, כי אני חושש מאד שמא הרחקנו לכת במאמצנו להדברת הפשע, (מטרה
 10 חשובה מאוד כשלעצמה), כשאנו מרחיקים את העדות, מגדילים את אפשרויות הטעות
 11 ואי ההבנה, ומקטינים את האפשרות של בית המשפט להתרשם באופן ישיר ובלתי
 12 אמצעי ממה שאמר אותו עד במשטרה או בבית המשפט, ומכחיש את הדברים בבית
 13 המשפט.
 14 כבר הבעתי דעתי בענין זה בב"ש 92273/00 וב"ש 92274/00, אולם אז היתה זו הבעת דעה
 15 לצורך מעצרים של נאשמים עד תום ההליכים, וגם ענין זה לא הגיע באותו הקשר, אל בית
 16 המשפט העליון. הפעם הזו - כשאני נדרש לענין לגופו, ובלי שאביע דעתי לגבי התרשמותי
 17 מהעד אבו ריזק או מיתר הראיות שבתיק, אני סבור שלמרות כל מה שאמרה התובעת
 18 בטוב טעם - לא הייתי רוצה לתת את ידי להרחבה כזו של הלכת טובול ולאפשר קבלתן של
 19 האמרות, כפי שנרשמו בידי השוטר, כבקשת התביעה.
 20 אשר על כן, אינני מוכן לקבל את אותן אמרות של המדובר, הכוללות בתוכן התבטאויות
 21 מפלילות כלפי הנאשם, כפי בקשת התביעה.
 22
 23
 24
 25

ניתנה היום, י"ד באייר תשס"א, (7 במאי 2001), במעמד ב"כ הצדדים והנאשם

שלי טימן, שופט

26

27

28

29

בתי המשפט

בית המשפט המחוזי תל אביב - יפו

ת"פ 040329/00

תאריך: 07/05/2001

בפני כב' השופט שלי טימן

1 ב"כ התביעה: כיוון שחברי מבקש לטעון כי אין להשיב על האשמה, הייתי מבקשת לתת לי ארכה,
2 כדי שנשקול בפרקליטות את עמדתנו, על פי החלטת בית המשפט, כפי שציינתי בראשית הדברים.

החלטה

3 מובן לחלוטין כי לא אחייב את התובעת לטעון עתה בשאלה אם יש או אין להשיב לאשמה. עליה
4 לבחון את ההחלטה בעצמה ולהיוועץ עם חבריה בפרקליטות ועם הממונים, ורק לאחר מכן
5 להודיעני את הדרך שבה ימשך או יסתיים, לפי הענין, בתיק זה.
6 לפיכך ניתנת ארכה לתביעה, לבדוק את מהלכיה, ונקבעת תזכורת, שאליה אין צורך להביא את
7 הנאשם. באותה תזכורת יוחלט אם, מתי ולמה זמן יש צורך לקבע דיון נוסף, שאליו יגיע הנאשם
8 התזכורת נקבעת ליום 15.5.01 שעה 09.00.
9 אין צורך בהבאת הנאשם.

10
11 ניתנה היום, י"ד באייר תשס"א, (7 במאי 2001), במעמד ב"כ הצדדים והנאשם

12
13
14 _____
שלי טימן, שופט

15

16

בתי המשפט

ת"פ 040329/00

בית המשפט המחוזי תל אביב - יפו

תאריך: 04/06/2001

בפני כב' השופט שלי טימן

המאשימה

מדינת ישראל

בעניין:

ע"י ב"כ עוה"ד ולנסקי

נגד

הנאשם

מגדי בן נאג'י אבו-גזר
ע"י ב"כ עוה"ד ברזילי

נוכחים:

ב"כ הצדדים
הנאשם הובא ע"י הליווי

פרוטוקול

- 1
- 2 סגור: התביעה לא הוכיחה את נטל ההוכחה שעליה להוכיח במשפט פלילי בלחייב את הנאשם
- 3 להשיב לאשמה, וראוי במקרה הזה לזכותו לאלתר, וזאת הואיל ואין בראיות התביעה אפילו
- 4 הוכחה לכאורה לאשמה המיוחסת לו בכתב האישום. במקרה שלנו כל מה שיש לתביעה בתיק הזה
- 5 זו ההודאה של מוחמד אבו ריזק, עד התביעה העיקרי, בפני השופט כספי. אני מתייחס להודאה
- 6 הזאת כהודאה של נאשם בפלילים, שותף לעבירה, לכאורה, שמודה, ואמר מוחמד אבו ריזק בבית
- 7 המשפט - 'אני הודיתי במה שאני עשיתי'. נכון שבכתב האישום בפני השופט כספי היה רשום שהוא
- 8 ואחר ביצעו את ההצתה, אבל מבחינה ראייתית לא ניתן להשתמש בהודאה שלו בפרוט' בפני מותב
- 9 אחר כראיה במקרה הזה לחובתו של הנאשם בפנינו. במקרה הזה אני מפנה לעמ' 40 לפרוט' ועמ' 42
- 10 ש' 21 שבו אומר מוחמד אבו ריזק - אני הודיתי בהצתה, שאני לבד הצתתי. יחד עם זאת, גם
- 11 אם כתוב אחר או שכתוב אבו גזר, הרי כשנאשם מודה בכתב אישום אחר - הוא מודה בחלק שלו
- 12 עצמו. גם אם אדוני יקבע, ואני חושב שלא צריך לקבוע כך, שמדובר בהודאת חוץ של עד, עדיין
- 13 צריך דבר לחיזוק, גם בשלב הזה של התביעה. בנושא זה יש מחלוקת לגבי חיזוק או דבר מה נוסף
- 14 להודאת חוץ של שותף, גם בשלב הראיות לכאורה, אני אבקש לקבל את העמדה שלנו שגם אין כאן
- 15 ראיית חיזוק לאותה הודאת חוץ של מוחמד אבו ריזק.
- 16 מה שיש לנו הוא את כל דברי אבו ריזק במשטרה בהודעותיו ובעיקר אותה הודעה מ 23.10 אותה
- 17 הודעה יחידה שקושרת את הנאשם הזה, אבל גם אם כל הדברים של מוחמד אבו ריזק נכונים
- 18 במשטרה, הרי שלכל היותר עשה מגדי את צרכיו במקום, והמרחק מפה עד להצתה - רב ביותר.
- 19 על פי דברי אבו ריזק הוא אמר למדובב שמגדי היה איתו בהצתה, אבל ברגע שאדוני נתן החלטה
- 20 מנומקת שהוא פוסל את הודעות מוחמד אבו ריזק בפני המדובב, אזי הדברים שנשארו בפרוט',
- 21 לגבי עצם אמירת הדברים, הם עדות שמועה לא קבילה.

בתי המשפט

ת"פ 040329/00

בית המשפט המחוזי תל אביב - יפו

תאריך: 04/06/2001

בפני כב' השופט שלי טימן

1 מה שהיה הוא שאבו ריזק בא לבימ"ש ואמר שמגידי היה איתו בהצתה, ואמר הרבה דברים, ונתן
2 סיבות שאמר את זה והן שזה מעצרו הראשון ופחד מהמדובב (עמ' 44, עמ' 36 ש' 28 עמ' 39 ש'
3 17-21, עמ' 37 ש' 26, עמ' 48 ש' 5) - שם אומר אבו ריזק - שיקרתי למדובב כשאמרתי לו שהיה
4 איתי מגידי אבו גזר, ולאחר מכן אמר - אני לא פחדתי ממגידי אבו גזר והוא לא אמר לי להגיד את
5 זה. אני אומר שמרגע שניתנה החלטת אדוני שפוסל את ההודעות בפני המדובב, הרי מה שנשאר
6 לנו זה שאותו אבו ריזק אומר דברים ואלה עדויות שמיעה, כי ההודעות נפסלו. מה שיוצא שאין
7 לנו היום, מלבד אותה הודאה של אבו ריזק במותב אחר, אין לנו כל דבר לחיזוק שיש בו לקבוע
8 שהתביעה הוכיחה ושעל הנאשם להשיב לאשמה.

9 לגבי תוספת ראייתית, יש מחלוקת בפסיקה לגבי אם בשלב הזה נדרשת תוספת ראייתית מחזקת,
10 ואני אבקש לקבל את עמדת הפסיקה שבאה לקראת הנאשמים, כמו במעצר עד תום ההליכים
11 היתה הסוגיה אם היה צריך דבר לחיזוק במקרה זה להודעת שותף. במקרה זה אבקש ללכת
12 בגישה לטובת הנאשם, ולחפש ולא למצוא תוספת ראייתית מחזקת. במקרה הזה אני מפנה לבש"פ
13 7194/97 נחמן כהן נ' מ"י, בעמ' 409 כב' השופט שטרסברג כהן קבעה כי כבר בשלב של מעצר עד
14 תום ההליכים, שיש צורך בסיוע, גם בשלב של מעצר עד תום ההליכים, ששם זה היה סיוע בנושא
15 עד מזינה, כשהבדיקה היא לכאורית בלבד. בהיקש למקרה שלנו, כשאנו מדברים בשלב של סוף
16 פרשת תביעה - אין לנו כל ראיה מחזקת.

17 במקרה הזה התיק עצמו מבחינת פרשת התביעה - אין הנאשם להשיב לאשמה ויש לזכותו לאלתר.
18 ב"כ התביעה: לאור ההחלטה הקודמת של בית המשפט, אנו סבורים שאין לנו כלים להשיב
19 לטענת ב"כ הנאשם. בנסיבות אלה, בסופו של דבר נשאיר את זה לשיקול דעתו של בית המשפט,
20 האם לקבל את הטענה אם לאו.

21 בדקתי את הפסיקה, ובנוגע להודאה שהודה מוחמד בפני כב' השופט כספי יש פסי"ד ספציפי של
22 העליון שדן בנסיבות דומות, גם שם ניסו לקבל את ההודיה כאמרת חוץ, וביהמ"ש העליון פסל את
23 זה משום שקבע שנאשמים לא יודו סתם בדברים אבל כשנאשמים עומדים לדין על דברים
24 שהם עשו, אז מה שמענין אותם זה מה שהם עשו, ובכך הם עושים, וקל לתפוס אותה במילה במה
25 שהודו, לגבי נאשמים אחרים, ובית המשפט קיבל את זה כאמרת חוץ. אין שם התייחסות לכך
26 שקרא את כל כתב האישום מילה ומילה, ואנו לא יכולים להתלות בכך. לגבי העובדה שהעיד
27 מוחמד שאמר את הדברים למדובב, מפנה לפסי"ד טובול, שם העדה אישרה שאמרה את הדברים
28 לשוטרים וביהמ"ש אמרה ששיקרה, וביהמ"ש העליון אמר שאם היתה אומרת על דוכן העדים
29 שאמרה את הדברים והם אמת ומסרבת לחזור עליהם בבית המשפט, הרי שאז היו לוקחים את
30 מה שאמרה בכתב ומכניסים לתיק, אבל למעשה העובדה שהיא אישרה את הדברים - לא היה לכך

בתי המשפט

ת"פ 040329/00

בית המשפט המחוזי תל אביב - יפו

תאריך: 04/06/2001

בפני כב' השופט שלי טימן

1 משקל ראייתי. אני לא צריכה שהעד יחזור על מה שאמר למדובר, ומספיק אם היה אומר - זה
2 אמת, אז הייתי יכולה להכניס כל מה שאמר שם - לתיק שלנו, ואין לנו את זה.
3 באשר לדבר לחיזוק, אני מפנה לכך שבתחילת הדיונים העידה חברתו ואמרה שכשהפנתה את
4 תשומת לבם לאש הם צחקו, ובהודעת מוחמד הוא מאשר את הדברים ואומר יותר מזה, שאמר
5 אחד לשני - אתה שרפת, אתה שרפת, וצחקו ביניהם. כך שבהתנהגות של הנאשם הזה יחד עם
6 מוחמד יש דבר לחיזוק.
7 גם בעובדה שמגידי מרחיק עצמו לחלוטין מהמקום, אנחנו סבורים שתוספת ראייתית היינו
8 מוצאים, וזאת לא היתה הבעיה שלנו.
9 אנחנו סבורים שאילו התקבלו האמרות, היינו מצליחים לשכנע את בית המשפט לקבלן, אבל אין
10 לנו את הראיה העיקרית, ובנסיבות אלה אנו משאירים לשיקול דעת בית המשפט.

החלטה

11 אין לי אלא לשבח שוב את התובעת, על יושרה, הגינותה והאופן המקצועי שבו היא מביאה את
12 הדברים בפני בית המשפט, בלי לפגוע כמונן בטיעוני הסנגור הנכבד.
13 יתכן וטעיתי בהחלטתי הקודמת, בענין קבילות אמרות המדובר, ויתכן שצדקתי, אולם כפי המצב
14 היום, נראה לי כי אכן אין בידי התביעה, אפילו אותן ראיות "דלות" להוכחת יסודותיה של
15 העבירה כנגד הנאשם, כפי הנדרש בשלב זה על פי הפסיקה הענפה בענין כחלון, שדמי וטובול
16 (וראה לענין זה סיכומו של כב' השופט קדמי בספרו 'על סדר הדין בפלילים', חלק 2 ספר ראשון,
17 מהד' 98 בעמ' 891 והאסמכתאות המופיעות שם).
18 בנסיבות אלה, כשאפילו ימצא חיזוק נדרש - אכן חסרה בידי התביעה הראיה הבסיסית
19 והעיקרית להוכחת אשמתו של הנאשם, ואפילו על פי המשקל הנדרש בשלב זה של הבאת
20 הראיות, ועל כן אני קובע כי אין הנאשם חייב להשיב לאשמה.
21 הכרעת הדין המתבקשת תנתן מיד, בהתאם.
22 ניתנה היום, י"ג בסיון תשס"א, (4 ביוני 2001), במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.
23

שלי טימן, שופט

24
25

בתי המשפט

ת"פ 040329/00

בית המשפט המחוזי תל אביב - יפו

תאריך: 04/06/2001

בפני כב' השופט שלי טימן

1

2

הכרעת דין

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

ניתן היום, י"ג בסיון תשס"א, (4 ביוני 2001), במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.

15

16

17

18

19

שלי טימן, שופט

20

21